

Getsemane

Så brød han op og gik, som han plejede, ud til Oliebjerget, og disciplene fulgte med.

Da han kom derud, sagde han til dem: »Bed om ikke at falde i fristelse!«

Og han fjernede sig et stenkast fra dem, faldt på knæ og bad: »Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din.

Da han havde rejst sig fra bønnen og var kommet tilbage til disciplene, fandt han dem sovende, overvældede af sorg, og han sagde til dem: »Hvorfor sover I? Rejs jer, og bed om ikke at falde i fristelse.«

Korsfæstelse:

Også to andre, to forbrydere, førtes med ud for at blive henrettet sammen med ham.

Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side. Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.

« Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem. Og folket stod og så på. Også rådsherrerne gjorde nar af ham og sagde:

»Andre har han frelst, lad ham nu frelse sig selv, hvis han er Guds salvede, den udvalgte.« Også soldaterne kom hen og hånede ham; de rakte ham eddike og sagde:

»Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv.« Der var nemlig sat en indskrift over ham: »Han er jødernes konge«.

To forbrydere:

Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« Men den anden satte ham i rette og sagde: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort.« Og han sagde:

»Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige.« Og Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.«

Jesu død:

Og det var nu omkring den sjette time, og der faldt mørke over hele jorden indtil den niende time, fordi solen formørkedes; og forhænget i templet flængedes midt igennem. Og Jesus råbte med høj røst: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.« Da han havde sagt det, udåndede han. Da officeren så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: »Den mand var virkelig retfærdig.« Da alle de skarer, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem. Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand.